

Нам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
Нью Йорк (212) 227-5250

PIK LXXXVIII Ч. 85.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 7-го ТРАВНЯ 1981

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 7, 1981

No. 85. VOL. LXXXVIII

У Нью-Йорку відзначають 25-річчя священства о. М. Кучмяка

У неділю, 17-го травня ц.р. українська католицька парафія св. Івана Хрестителя у цьому місті урочисто відзначить 25-річчя священства свого пароха, о. Михайла Кучмяка, ЧНІ.

В год. 12-й впадуні о. Ювілят відправити торжественну Службу Божу Подяки. Співатиме церковний хор під управою проф. Михайла Добоша. О год. 4-й по полудні в Клубі Наваго Менор в Ірвінґтоні відбудеться Ювілейний Бенкет, в якому головним промовцем буде Архiepіскоп і Філадельфійський Митрополит Степан Сулик. Майстер церемонії — о. шамб. Роберт Москаль, канцлер філадельфійської архієпархії.

О. Михайло Кучмяк

Михайло Кучмяк народився в Обертині, містечку коло Городенки, в теперішній Івано-Франківській області. Був найстаршим із шестеро дітей покійних вже Ілька і Катерини, народженої Трачук.

Священіцтві студії він розпочав у Римі, а скінчив у Канаді. В 1951 році він склав довічні чернечі обіти в чині ОО. Редemptористів, а в 1951 році його рукопоположив на священника Владика Ізидор Борецький. Отець Михайло розпочав свою душпастирську діяльність, як сотрудинок, в матерній парафії українських оо. Редemptористів в Йорктауні, Саскатуні, Канада з додатковим обов'язком обслуговувати сусідні місії осередки. В тому часі тісно співпрацював з місцевим католицьким духовенством в організації католицького шкільництва, вислідом чого була організація двох парафіяльних шкіл у Йорктауні. Рівночасно він був катехитом у дівочій Академії Пресвятого Серця Ісуса та хлоп'ячій Колегії св. Йосифа. В травні 1965 року його призначено магістром новиків у Новітій ОО. Редemptористів у Медовеллі, Онт., і там він перебував два роки. В 1967 році він вернувся до Йорктауну вже як ігумен монастиря в парохії церкви св. Матері Божої Неустанної Помочі і перебував там вісім літ.

За цей час у парафії збудовано третю народну школу, додано нове крило

до церкви і сплачено всі борги. О. Михайло став епархіяльним радником в Саскачеванській Епархії та обрано його до Надзвичайної Провінційної Ради ОО. Редemptористів. У червні 1975 року о. Михайла Кучмяка призначено ігуменом і парохом української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нью-Йорку. Н. Дж., найбільшій парафії в заряді ОО. Редemptористів. На цій становищі розвивав він знову многотрудну діяльність. За час його душпастирського сплалачено борг за будову церкви і приступлено до розбудови школи. Перебудову будинку, який приміщує гімнастичну залу і дитячий садочок, закінчено в січні 1978 року, коштом около 450,000 доларів. Отець парох є активним директором парафіяльної школи також навчає у ній релігії. Він теж є катехитом у суботній Школі Українознавства, що приміщена в будинку парафіяльної школи. Від 1978 року о. Михайло є капеланом відділу Католицьких Воєнних Ветеранів св. Івана та духовним опікуном Товариства св. Імени. Недавно обрано його преставником монашеских чинів до Архiepіархіяльного Священічного Сенату.

Співорганізаторами ювілею є о. Дмитро Библів, ЧНІ, та Андрій Кейбіда, Дам'ян Кордуба, Тарас Дурбак і Михайло Генга.

В Америці

ДЕЯКІ ГАЗЕТИ, зокрема ті, які прихильно ставляться до етнічних справ і проблем, критикують Адміністрацію президента Рональда Регена за те, що його найближчі співробітники майже ігнорують етнічні групи і легковажно ставляться до жінок. Досі, як відмічають деякі газети, відповідальні за справи номінацій дорадники Президента, навіть не хотіли про ці справи говорити, не кажучи вже про те, що вони не найменували навіть половини з того числа жінок і етніків, які працювали у федеральних бюрох під час урядування президента Джиммі Картера. Спочатку відповідальні за ці справи особи ставили вимоги, що федеральні урядовці на вищих постах повинні бути довголітніми симпатиками Рональда Регена. Тепер, коли ця справа стала неприємною для Адміністрації, люди Регена закинули ці вимоги, але вони не знаходять відповідної кількості кандидатів.

В ОЦІНЦІ ВИСОКИХ РЕЧНИКІВ Державного департаменту Москва, якщо йдеться про оцінку ситуації в Польщі і керівництва польської Компарті, була більш поступова, як її сателіти, які, як у випадку Східної Німеччини і Чехословаччини, домагалися ліквідації польського питання та застосування більшого тиску на варшавських лідерів, щоб вони не зводили з ладу погодженням скомплікованої ситуації. Речник Державного департаменту заявив, що не зважаючи на внутрішній тиск, Советський Союз досі не перервав військової інвазії на Польщу, а радше стосував внутрішній тиск на польських комуністів, даючи йому всяку можливість, зокрема політичну і пропагандистську підтримку.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН, згідно його співробітників, переслали до Конгресу нову пропозицію щодо розподілу допомоги „вельфер”, пропонуючи припинити таку допомогу для вагітних жінок, страйкуючих робітників, малолітніх осіб і низькооплачуваних робітників, яких попередні адміністрації поставили в категорію бідних. Адміністрація Регена також пропонує, щоб місцеві влади більше провіряли фінансову спроможність тих осіб, які адоптують дітей, бо досі бодай 30 відсотків таких прибувних батьків після адоптації вносили прохання до „вельфер” на допомогу, покликаючись на малолітніх дітей. Дейвід Б. Свап, заступник секретаря Департаменту здоров'я і суспільної служби заявив, що таким способом Уряд зможе заощадити один мільйон доларів в 1982 році. Він думає, що принаймні 400,000 осіб, зокрема родин з малолітніми дітьми, втратять допомогу „вельфер”, бо їхні фінансові спроможності набагато перевищують встановлений Урядом мінімум. Тепер під опікою „вельфер” є 3,8 мільйонів полін.

ЛИТОВЕЦЬ ЗАЙМАТИМЕТЬСЯ ЕТНІЧНИМИ СПРАВАМИ

Вашінгтон. — Президент Роналд Реген оголосив призначення Джека Бирджеса з Вашингтону, Д. К., на пост свого спеціального асистента. Він буде на ділі заступником директора Бюро публічних зв'язків, працюючи під керівництвом Елізабет Дол, і до його обов'язків належатиме відповідальність за фінансовий робітничий і сільсько-господарський сектори. В додатку до цих обов'язків доходитимуть і зв'язки з католицькою громадою та громадами етнічними.

Бюро Публічних Зв'язків — це головна програма Президента, якою охоплюється як найбільше особливих груп населення вільного Дому, щоб забезпечити ці головні групи населення певністю, що їхні погляди будуть вислухані й прийняті до уваги, коли Президент вирішуватиме й розвиватиме агенди своєї програм. У додатку Бюро публічних зв'язків старатиметься поширювати і розвивати країне розуміння програм Уряду і політики серед громадян.

Джек Бирджес належить до другого покоління литовців-американців, він був зв'язковим для етнічних засобів масової інформації при Комітеті національностей для виборів Регена і Буша і вже роками активно працює в етнічному русі Республіканської партії. Він був директором Відділу національностей при Республіканському Крайовому Комітеті в 1968 році і асистентом директора у Відділі спадщинних груп у 1972 році.

Проф. І. Головінський очолює Ряду Вищої освіти

Нью Брансвік, Н. Дж. — Д-р Іван Головінський, професор психології і спеціальної освіти (дефектології) Ратгерського університету, очолює Нюджерсі координативну Ряду вищої освіти в справах університетського службового обслуговування і спеціальної освіти.

Членами Ради є голови департаментів усіх університетів і коледжів стейту Нью Джерсі, де вишколю-

ють шкільні психологи, дефектологи і дорадники спеціальної освіти. Членами Ради є також відпоручники департаменту освіти і департаменту університетської освіти. Рада є дорадчим тілом департаменту освіти в справах шкільного законодавства, професійних дипломів та університетських програм у ділянці спеціальної освіти та шкільної психології.

Сам він закінчив історичний факультет Джорджтаунського університету в 1963 році і здобув магістерську з чини російських студій у 1966 році. Він також відбув майже всі приспані вимоги для докторату з історії й російських студій. Призначення Бирджеса Білим Домом на цю позицію в деякій мірі заповнює прогалину, яка була витворилася у цій Адміністрації через відсутність такої позиції, яка була за президентів Форда і Картера — спеціального асистента президента для етнічних справ. Тепер Бирджес буде мати завдання, подібні до завдань попередніх спеціальних асистентів, з тим, що до його обов'язків щодо справ робітничого, бізнесового, сільсько-господарського і католицького секторів доходить ще відповідальність і за сектор етнічний.

Урядові, що їх планувала Москва з Кубою та при значній допомозі советських сателітів в Центральній Америці, переворот у Гватемалі відіграв важливу роль. Партизанські загони вже здавна оперували в тій країні, озброєні зброєю доставленою згаданими державами.

Речник Державного департаменту, виконуючий обов'язки помічника державного секретаря у внутрішньоамериканських справах, Джан Бушел, заявив у своєму виступі перед Комісією закордонних зв'язків Сенату, що Уряд ЗСА готується дати допомогу в зброї гватемальському уряду, якщо той загарантує пошанування людських прав та візьме під контроль виступи в ділянці безпеки. Ті вимоги мабуть не зовсім будуть до смаку режимові генерала Ромео Люкаса Гарсія, який тепер кермує Гватемалою й намагається очистити її від впливів лівих елементів.

Попередній Уряд ЗСА

Москва забороняє вшанування жертв гітлеризму.

Москва. — Жиди в СССР знають, що влада не любить, коли населення країни виступає в справах, що їх держава й комуністична партія хотять замовчати. І тому відзначають пам'ять своїх жертв з нацистських рук в закритих приміщеннях, або далі від людського ока.

Тут такі відзначування відбувалися 25 миль на схід від Москви, в гаю, недалеко залізничної станції Овражка. Ніхто з організаторів цього горічного відзначування не ховався зі своїми планами, бо кому вони могли чимбудь пошкодити? Але коли в неділю, 3-го травня, гуртки жидівських мешканців Москви почали прибувати до згаданого гаю, застали змінені відділи міліції й хмари цивілів з КГБ. До ліса прибулих не впустили, а на запит, чому не пускають, присутні на місці „красні командири” пояснили, що в гаю переводиться „санітарна акція”. Які дерева й куші піддані тій „санітар-

ній акції”, командири не сказали.

Але це зразу виявилось, коли прибуваючі заявили, що вони всеодно хотять відзначити пам'ять помердованих і коли не можна в одному місці, бо воно під „санітарним чищенням”, то тоді вони це зроблять в другому місці. „Красні командири” сказали, що й це „нелзя”. Коли ж деякі уперті таки хотіли вшанувати пам'ять жертв Гітлера тоді їм сказали, що їх арештують, якщо вони це робитимуть і поставлять під суд. А советське судочинство — згідно із засадами „класової справедливості” — засудить їх по 15 ліб, або більше днів тюрми. Перед такою перспективою та ще й в обличчя численних умучених і цивільних сторожів советського ладу прибулі мусіли поступитися. І вшанування пам'яті помердованих жидів в гаю біля станції Овражка цього року відбутися не могло.

Вашінгтон рішив дати допомогу в зброї Гватемалі

Вашінгтон. — В ланцюгу переворотів, що їх планувала Москва з Кубою та при значній допомозі советських сателітів в Центральній Америці, переворот у Гватемалі відіграв важливу роль. Партизанські загони вже здавна оперували в тій країні, озброєні зброєю доставленою згаданими державами.

Речник Державного департаменту, виконуючий обов'язки помічника державного секретаря у внутрішньоамериканських справах, Джан Бушел, заявив у своєму виступі перед Комісією закордонних зв'язків Сенату, що Уряд ЗСА готується дати допомогу в зброї гватемальському уряду, якщо той загарантує пошанування людських прав та візьме під контроль виступи в ділянці безпеки. Ті вимоги мабуть не зовсім будуть до смаку режимові генерала Ромео Люкаса Гарсія, який тепер кермує Гватемалою й намагається очистити її від впливів лівих елементів.

Попередній Уряд ЗСА

Ірландський терорист Сендс помер у тюрмі

Бельфаст, Північна Ірландія. — Член революційної Ірландської республіканської армії Роберт Сендс помер у тюрмі на 66-му дні голодування і його смерть викликала велике порушення серед частини католицького населення Олстеру.

Епічна боротьба одиниці проти державного режиму і встановлених ним законів, що її вислідом очікували не лише католики Олстеру, але й цілий світ, закінчилася похищою перемогою обов'язуючих законів. Англійський уряд і особисто прем'єр Маргарет Тачер стала на становищі, що обов'язуючий закон мусить бути захищений і пошанований вимог Сендса вдоволити не можна. Сендс, який був засуджений на 14 років ув'язнення збройним виступом надання йому прав політичного в'язня. З ним

для тієї самої цілі голодували ще й деякі інші ірландські католицькі в'язні. Обов'язуючий англійський закон класифікує вину таку, як Сендса, як кримінальний злочин. В парламенті в Лондоні не вплинув ні з боку уряду, ні з боку опозиції проєкт на зміну того закону.

Сендса арештовано зі зброєю в руках після одного нападу, однак участі в нападі йому не доказано, а він сам не признався. Раніше він вже відсидів п'ять років у тюрмі за грабунки двох бензинових станцій зі зброєю в руках та за дві інші спроби грабунку. В часі перебування в тюрмі Сендса обрано на члена парламенту з округу, де більшість населення католики, які голосували за ним і проти другого кандидата, яким був протестант.

У свімі

ПАПА РИМСЬКИЙ Іван Павло II знову виконав вагомий жест у відношенні до Англіканської Церкви з метою зміцнити економічну течію. Папа запросив представника Англіканської Церкви аббата Вільфреда Вестона з Бенедиктинського аббатства в Нешомі, Англія, взяти участь у закритих нарадах Святої Конгрегації для справ Святих. Цілий нарад протестувати підстави для визнання святого, або прийняття благословенного сестру Марію Габрієлю Сегеду. Дотепер тільки католицькі теологи могли брати участь у таких нарадах, бо йдеться про дуже засекречені внутрішні справи Церкви. Папа Іван Павло II приготується на другий рік відвідати Англію й при тій нагоді відбуду розмови з головою Англіканської Церкви зі свого боку проявила вже раніше символічний екуменічний крок, запросивши Папу взяти участь у релігійних відправах у одній з найстаріших англіканських церков.

ПРАВИ ТЕРОРИСТИ в Болівії, які захопили рафінерію американської фірми Оквидентальна інтернаціональна олива висунили свої вимоги, від прийняття яких урядом вони у залежності звільнення рафінерії. Якщо уряд Болівії не задовольнить їхніх вимог, то вони рафінерію зрівнять динамітом. Групу терористів, які захопили цю рафінерію, очолює правий екстреміст Карльос Вальверде Барбері, який широко відомий у Болівії зі своїх скрайніх поглядів. Терористи поставили дуже далекобаччі вимоги до уряду, які ледве чи він зможе виконати. Головною серед тих вимог є уступлення теперішнього президента Болівії генерала Лойса Гарсії Мези. Терористи вимагають, щоб він уступив до 48 годин.

ПРЕМ'ЄР ТАЙЛАНДУ Прем Тіссулянонда, який вийшов переможцем у державному перевороті в квітні цього року, бо заговорники після перших успіхів розбіглися, ще не зміг опанувати ситуацією. Він не перебрав керівництва державою міцно у свої руки, не видав відповідних прокламацій і доручень, ані не закінчив у якийсь спосіб справи за арештованими заговорниками. Головний заговорник, командир танкового полку Манун Рубхакорн ховається десь у нутрі країни, а визначений на нового прем'єра генерал утік за кордон. Корольський дім підтримує прем'єра Према, але він зі свого боку зовсім не робить заходів для зміцнення своєї і свого уряду позиції.

МОСКВА ЗАГОСТРОЮЄ СВОЮ КАМПАНІЮ проти політики американського Уряду і персонально проти президента Рональда Регена. Останньою виступив у цій пропагандистській кампанії відомий директор Американсько-Канадського інституту, дослідної установи, Георгій Арбатов. Перед декількома тижнями Арбатов перебував у ЗСА і намагався дістати продовження візи, щоб могли взяти участь у телевізійних дебатах. З огляду на напружені відносини між ЗСА і СССР державний департамент відмовив йому продовження права на перебування. Він тепер написав, що американська закордонна політика нестійка, що вона „зигзакує”. Професор Арбатов „забув”, що всяка закордонна політика вже по своїй природі мусить бути „зигзакуватою”, мусить послугуватися маневрами й іншими засобами. А яка ж, як не „зигзакує” є російська світова політика? Та ж Москва змагає до реалізації своїх імперіалістичних цілей дуже кривими маневрами й дуже несподіваними засобами, зовсім не прямолінійно. Про державного секретаря А. Гейга і секретаря оборони К. Вайнбергера Арбатов сказав, що вони „роблять шум, як люди, що загубили контроль над подіями”.

ПРЕМ'ЄР ІЗРАЇЛЯ МЕНАХЕМ БЕГІН заатакував публічно західнонімецького канцлера Гельмута Шмідта за його пропозиції притягнути Палестинську Визвольну Організацію до міжнародних переговорів. Уряд Ізраїля категорично протиставився тому з огляду на те, що ПВО веде терористичну акцію проти цивільного населення, вбиваючи жінок, дітей і стариків, щоб досягнути своїх політичних цілей. Бегін закинув німцям, що вони забувають про шість мільйонів жидів, які загинули з рук гітлерівської влади, а канцлер Шмідт служив воюючим у німецькій армії в часі тієї влади й навіть дістав за хоробрість „Залізний хрест”, високе бойове відзначення за хоробрість в обличчя ворога. Західнонімецькі офіційні чинники, заскочені таким вибухом прем'єра Бегіна, висловили своє здивування з того приводу, а речник боннського уряду Курт Беккер дістав доручення передати ізраїльському амбасадорові постанову німецького уряду у цій справі.

ІРАНСЬКИЙ УРЯД ЗАЖАДАВ від Кувейту офіційного оправдання з приводу того, що сейсмографічний корабель, який був на службі Кувейту перепелів в територіальні іранські води, де його захопили іранські військові кораблі. Без такого оправдання іранці не хотять звільнити того корабля. Кувейт заявив, що корабель знаходився на водах Ірану через помилку, але це Теграну не вдовольняє.

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА МНОГОЛЮДНО

ЗУСТРІЛА 85-РІЧЧЯ РЕД. І. КЕДРИНА

Нью Йорк, Н. Й. (Л. К.) — На святочну вечерю із приводу 85-річчя ред. Івана Кедрина-Рудницького, що відбулася у неділю, 3-го травня ц.р., тут в Українському Народному Домі, яку спільними силами влаштували — Наукове Товариство ім. Шевченка, Спілка Українських Журналістів Америки та Літературно-Мистецький Клуб у Нью-Йорку — многолюдно прибула українська громада Нью-Йорку і околиць.

Поміж представниками різних товариств, організацій і установ були члени Екзекутивного Комітету УНСоюзу — головний касир Уляна Дячук із чоловіком Володимиром та головний секретар Володимир Сохан із дружиною Неонілою та інші союзові дітя з Нью-Йорку і Нью Джерсі.

В очікуванні на Ювілята і його дружину Марію, за столом засіла президія цього вечора у такому складі: о. проф. Себастьян Шевчук — з церкви св. Юра в Нью-Йорку, о. проф. д-р Мелетій Войнар, ЧСВВ, член Управи НТШ, проф. д-р Юрій Старосольський — член Управи НТШ, гість з Вашингтону, д-р Маруся Бек — голова Ради Прихильників УНР, відомий філантроп і діяч, гість з Детройту, д-р Ярослав Падок — голова НТШ, ред-емерит Антін Драган, ред. Іван Смолий — головний

редактор часопису „Народна Воля” та заступник голови СУЖА, ред. Ольга Кузьмич — голова СУЖА, проф. д-р Василь Ленчик — генеральний секретар Головної Управи НТШ та асистент-професор Петро Рудницький з Колумбійського університету, родич Ювілята та внук Мілені Рудницької.

Степан Крижанівський, у якого була керма всього вечора, заповів прихід на залу ред. І. Кедрина та його друзини. Повставши, присутні супроводили їх гіркими оплесками, до цієї хвилини, аж доки вони не засіли за президіальним столом. Тоді в імені СУЖА тепло привітала Ювілята та його дружину ред. О. Кузьмич.

С. Крижанівський у короткому привітальному слові, крім побажань Ювілятові з приводу його уродин, підкреслив, що ред. І. Кедрина і його дружина є постійними гостями ЛМ-Клубу, як також він наголосив велику обдарованість Ювілята в журналістичному мистецтві, публіцистичному напрямі та відмітив його ерудицію та знання малярського мистецтва, назвавши І. Кедрина журналістом „пар ексельянт”.

Опісля виступили три головні промовці цього вечора. Першим із них промовляв проф. д-р Юрій Старосольський, який започаткувавши промову Франковим

Ювілят ред. І. Кедрина (посередині), біля нього його дружина Марія (зліва) і д-р Маруся Бек. Стоять позаду (зліва): редактор-емерит Антін Драган і д-р Юрій Старосольський, головні промовці.

(фота: ред. Рома Сохан-Гадзевич)

„Якби ти знав, як много важить слово”, — казав на Ювілята, — як на майстра, слова, на журналіста і громадянина, який — „завжди був близько подій, про які писав”, тобто був і є таким журналістом, яким повинен бути кожен, хто працює у цій професії. Відтак промовцю у своєму слові розповів про життєвий шлях І. Кедрина, при цьому заторкнувши і проаналізувавши його

(Продовження на ст. 3)

СВОБОДА

SVOBODA USPS (30-420 ISSN 0274-8864) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda". Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті, дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право вилучати з друку матеріали, які порушують моральні та суспільні інтереси. Незадоволення матеріалом повертається тільки тоді, коли автор самостійно несе відповідальність за надання матеріалу. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНАОУ 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

КПК вияснила свою поставу

Серед великої кількості різних важких проблем, які стоять перед керівництвом сучасного Китаю і очікують своїх розв'язки, однією із складніших була його постава до покійного лідера будівничого червоного Китаю Мао Зедонга та з'ясування його місця в модерній історії.

Мао належав до найстарших комуністів Китаю, в скорому часі, бо вже на початку 20-тих років він вийшов на лідера КПК і на тому посту був аж до своєї смерті 1976 року. За ті довгі роки він добився неймовірних успіхів. Він вивів комуністичну партію і її військові з найважчих ситуацій, навіть тоді, коли його головний противник генералістичус Чан Кай-шек мав над ним колосальну перевагу, він з успіхом представляв його у багатьох випадках вказівкам Кремлю й особисто Сталіну, він створив зовсім нову, у великій мірі протилежну до вчення Маркса і Леніна, теорію революційної боротьби, яка стала підставою остаточної перемоги комуністів у Китаї, він поставив на ноги країну і народ, які останніх сто років були в стані повного розкладу і упадку і т.д. Але після цих небувалих успіхів він частково зізнався, а частково, тому що на старості літ відірвався від життя китайського народу і перестав прислухуватися своїм найближчим співробітникам, штовхнув країну на цілий ряд авантюристських починів, які могли бути покінутіся тотальною катастрофою й упадком КНР, на що власне розраховувала добре поінформована Москва.

Тотальна колективізація селянства на взір совєтської, що її перевів Мао, була б скінчилася таким голодом, якого ще не бачив Китай, що звик до голодових катастроф, якщо б не працьовитість та винахідливість китайських селян і швидкий готовий поворот до індивідуальних маленьких земельних наділів: „Великий скок уперед“ поглинув знову величезні ресурси й людські енергії та час, і ще довго на задніх подвір'ях китайських домів і будинків страшились звалища маленьких ставларень, що мали забезпечити „залізну потребу“ тієї найбільшої країни; нарешті своєю „Великою культурною революцією“ Мао вдарив у само серце суспільнополітичної системи. Але й це Китай пережив і поволі заживує рани.

Ліквідуючи спадок по Мао й шукаючи нових шляхів дальшого розвитку Китаю, теперішні керівництво стояло між двома крайностями: продовжувати „міт Мао“, а чи скинути його з п'єдесталу. Як звичайно, в таких ситуаціях думки поділилися. На протязі років від смерті Мао грандіозний бій розгортався з перемінними успіхами, раз одні, то знову прихильники другої течії здобували перевагу. Як з одного боку символом був „предсідник Мао і його думки“, так з другого — став Денг Шяопінг, також співробітник Мао, але прагматична людина, яка протиставила усім надзвичайним поривам Мао і через те кількакратно його Мао компетентно відсував від впливів і праці, а навіть переслідував. Бій виграв Денг і він та його прагматична метода й цілі стали обов'язуючими в КНР. Але що з Мао? Він же був великим лідером впродовж десяти років і має за собою невимірні історичні перемоги!

Люди є людьми й загально сподівалися, що Денг після своєї остаточної перемоги відомить вже неживому Мао за всі упокорення, особисті невдачі й кривду. Але якийсь особливий геній китайського народу, його „шостий“, а може „сьомий зміст“, якого не мають інші народи і який має китайський народ та завдяки тому єдиний у світі перетривав зі своєю державою від зарання своєї історії і аж до сьогодні знайшов вихід з цієї ситуації.

Після довгих дебат і завзятих спорів винесено холодне рішення, яке подав відомо міністер закордонних справ КНР і віцепрем'єр Гуанг Гуа: „Мови про демагогію бути не може. Мао і його думка залишається назавжди провідною зорею нашої партії і держави. Але він в своїх пізніх роках відірвався від дійсності та від людських мас і не користувався добрими порадами, через це поробив серйозні помилки, які почали великих шкід. Ми усвідомлюємо й визнаємо одне й друге й на цьому всі будемо стояти“.

КАНЦЛЕР ЗАХІДНОЇ НІМЕЧЧИНИ Гельмут Шмідт після відвідин Савдської Аравії відвідує різні менші арабські країни. Метою його поїздки зміцнити господарські зв'язки з арабськими країнами, а крім цього продовжити ту політичну акцію, що її започаткував державний секретар Александер Гейг, а описав продовжала прем'єр Англії Маргарет Тачер.

КРАЙОВЕ КЕРІВНИЦТВО Республіканської партії старіється тепер підняти відповідних кандидатів на сенаторські пости серед молодшого покоління, надіючись, що у виборах в 1982 року особи молоді, активні, підприємливі, можуть перемогти 20-ох демократів в Сенаті, вік яких коливається між 60 і 70 роком життя.

Колись уважали „майстром великої брехні“ — дра Йозефа Геббельса, міністра пропаганди Третього Райху й одного з найближчих співробітників Гітлера. Геббельс учив своїх підлеглих, що „чим більше брехня, тим легше люди в не повірять, щоб тільки її постійно повторювати“. Геббельс пропагував свої вигадки, але його місце з успіхом зайняли совєтські пропагандисти. А власне вони й не зайняли його місця, бо вони вже давно були й залишилися неперевершеними майстрами великої брехні, а тільки події Другої світової війни поставили їх у тінь гітлерівської пропагандивної машини.

Майстерність, вигадливість і неперевершеність у брехні, а спеціально у великій брехні — засіб совєтської пропаганди брехні совєтських мастаків потверджується ще раз і ще раз наново свіжими „майстерштитами“. Останні з них — це повільно такої несамоовиті брехні про події в Польщі, що її навіть від більшовиків годі було сподіватися. Цієї всієї брехні не можна навіть виражувати, а тим більше зрештитувати, але для прикладу треба подати дещо з довжелезної статті в „Літературній газеті“ з 15-го квітня ц.р. „Літературна газета“ виходить у Москві і зараховує себе до серйозніших тижденьків у всьому Совєтському Союзі. А стаття, про яку хочемо говорити, появилася під соцістичним наголовком „Нечиста сила“ та ще й з піднаголовком „Ползувач контрреволюції в Польщі“. А написав її „защитний“ учень дра Геббельса, чи пак Леніна, Владімір Ломейко.

Як сказано, стаття є про події у Польщі. А Ломейко відкрив там ні більш, ні менш, а власне „нечисту

Т.Т.

МАЙСТРИ ВЕЛИКОЇ БРЕХНІ

силу“, який він і посвятив цю статтю, понавигдавши різних брехні і небеліць. Про КОР (Комітет Оборони робітників-Комітет суспільної оборони) зашнї Ломейко написав ось що: „Що таке КОР і хто його очолює? Це півалегальна організація, створена в 1976 року групою дисидентів. З тактичних міркувань члени КОР заявляють, що вони не проти соціалізму, а тільки за його покращання. Як показав досвід минулих місяців, починаючи серпнем 1980 року, елементи з КОР примазалися до робітничого руху протесту проти безпорадності у господарському житті“.

Так написав поштивий „товариш“ Ломейко. Видно він добре поінформований, але чомусь „забув“ сказати, для чого 1976 року постав КОР. Про погром польських робітників польською комуністичною поліцією, про насильства над ними, арешти, звільнення з праці й судилища та про потребу суспільної оборони для них — Ломейко не знає. Впрочім його інтересує, що кермує КОРом, а не для чого він постав. Далі Ломейко пише: „Члени КОР намагаються на тому, щоб вимоги незалежної профспілки „Солідарнось“ носили ультимативний характер. Той курс на загострення боротьби з народною владою прямує до виразної провокаційної цілі зрівняти діалог уряду і профспілки“.

Що слово — то брехня. Насамперед у справах профспілки „Солідарнось“ рідшають саме робітники і цього свого права й привілею вони рішуче боронять. Власне з робітників походять ті скрайні елементи,

які висувають рішучі вимоги до влади. А вони після стільки різних обіймів з боку уряду, які ніколи не були сповнені, після насильств і несправедливих учинених урядом, не мають зовсім до нього довіри. І тому є тверді і рішучі та вимагають гарантій. А члени КОР, якщо ж можуть висловити свою думку, то радше дораджують елястичність і ступеність у висуванні вимог. Коли ж ідеться про діалог, то профспілки підкреслюють потребу його продовжувати.

Особистий терор

Органи УБ (Уженту безпеченства — польське КГБ) особливо гостро готують собі зуби на одного з лідерів КОР-у, відомого автора численних статей і книжок, колишнього комуніста Янека Курона. Ось як про нього пише „Літературна газета“: „Як потверджують самі діячі КОР, усі інформації з Польщі до радіостанції „Вільна Європа“ ідуть через Курона і без його згоди ні один матеріал не випускають на хвилі“. Насамперед, де й коли, та які „діячі КОР“ казали таке? Таке кажуть агенти УБ і КГБ. А втім, як знаємо, матеріали про розвиток подій у Польщі, що їх передають американські радіовисільники не раз виразно прихильні до СССР і сучасного варшавського уряду і навіть один з американських репортерів — Джек Андерсон — опублікував про те матеріали.

Як відомо, органи польської безпеки й міліції у різних випадках побидали робітників, нищили бюро профспілки „Солідарнось“ аж дійшло до трагічних подій у Бидгощі, де поліцій-

ні чинники напали й важко покалічили робітників. Тепер же державна поліція й прокуратура у Бидгощі самі ведуть слідство проти злочинних виступів поліції. А ось як пише про це „Літературна газета“: „Міліцію шельмують, не дають їй змоги виконувати професійні обов'язки: ламати ребра безборонним робітникам і розбивати їм голови! Щось як у Совєтському Союзі. А це ж Польща!“

Ще заки в ЗСА перебрав владу президент Роналд Реган, державний секретар в Уряді президента Картера Едмунд Маскі мав розмови з президентом юнійної централі АФП-КІО, Л. Кіркендом у справі допомоги американських робітникам польським робітникам. Як звичайно в ЗСА, про це зразу широко звітувала американська преса, подаючи, що державний секретар дораджував обережність і стриманість у несенні тієї допомоги, щоб не наразити польських робітників на провокації польської влади, а ще більше її московських наставників. А „Літературна газета“ зробила з цього велику диверсійну таємницю, мало що не державний заговор. Вона пером цього ж Ломейка пише: „Лише значно пізніше просякли американську пресу вістки про зустріч тодішнього державного секретаря Е. Маскі з президентом АФП-КІО Л. Кіркендом, на котрій осягнено порозуміння зберігати в повній таємниці угоди АФП-КІО з „Солідарноськом“. Розуміємо, що Ломейко не має доступу до американської преси й не міг про зустріч обидвох названих і зміст їхньої розмови довідатися кілька годин після неї, то хоч прочитав би собі нашу „Свободу“ (Продовження на ст. 4)

Ольга Кузьмич

ПРО ЦИХ, ХТО МАЄ ПОЧУТТЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ (Напередодні XIX Конвенції СВА)

Ванна різні періоди та велику еволюцію. Із допомогою волю, культурно-освітнього товариства, після застатку „нової крові“ і сильного розросту після Другої світової війни, сьогодні він — це сильна одиниця української спільноти, яка не тільки поставила собі, але й виконує поважні завдання.

На зовнішньому відтинку із найважливіших — це пропаганда і боротьба за права людини в Україні, сьогодні найближчої усім українцям справи.

Зовнішні зв'язки, які вдержується активною участю у міжнародних жіночих конференціях і в праці з етнічними групами на території ЗСА у зв'язку з етнічною політикою, що її мав останньо демократичний Уряд — це діянка, що дає СВА більш можливість успіху, як й мають інші наші організації. Останньо велике поле до того давав Міжнародний Рік Дитини, а також теперішня Декада Жінки.

Другою візитівкою СВА перед широким світом став репрезентативний Український Музей, створений і ведений СВА послідовною та ентузіастичною працею, в ім'я пропаганди і плекання справжньої української народної культури.

Третім знаменним і видним широко успіхом СВА — це його орган „Наше Життя“, що стоїть на високому журналістичному рівні та добуває велику кількість читачів із усіх шарів української спільноти.

Вкінці не можна поминути ще однієї діянки праці на зовнішньому відтинку, а це — суспільної опіки із стипендією акцією для української молоді в Бразилії, до якої включилося наше громадянство не лише з рядів СВА.

Але всі ці почини і успіхи добути тількию для жіноцтва впертістю у прямованні до визначених собі цілей — це лише одна невелика частина того, що може і повинна робити так звана

колись „слабша частіна спільноти“. Підкреслюємо з притиском „колись“, бо цей пересуд чи пак це окреслення вже давно втратили своє значення та виказалися недоречними. Життя у всіх його природних етапах і у всіх неспередбаних ударах доказує наскільки жінки сильніші психічно та як багато можуть здобути силою духа і волею.

Хіба найкращим і найбільше промовистим доказом сили т. зв. „слабших жінок“ є українське жіноцтво і це не лише в останніх роках а через цілу історію нашого народу від княгині Ольги до Оксани Мешко.

Цю особливу силу української жінки, її завзяття, ентузіазм і ширий патріотизм слід поставити в належну перспективу та витягати з цього спокійні, розважні висновки у загальногромадському житті. Безперечно одним із засобів використання цієї сили є згуртовання жінок у своїй власній організації. Це, що не може подолати одиниця — зробити легко добре зорганізований гурт. Тому саме і бачимо позитивні висліді тих усіх починів СВА, які

(Закінчення на стор. 4)

Іванна Савицька

З ДОРОГИ НАД ЧОРНЕ МОРЕ

Мистецьких галерій у місті теж не бракує. І не гадать собі, що картини всі зрозумілі, всі під ваш смак. Ось, кусочок ганчірки висить тут на шнурку в обрамленні сірої рами, з підписом — ностальгія.

І кераміки повно — гейбі під стилі Геруляк, то треба її розуміти, чи може, краще, відчувати, так, як ми відчуваємо мистецтво нашої Слави.

Саме тепер, на Торговельній Площі Букарешту — міжнародна виставка. Румунія старіється продати світові свою слабенку продукцію: трактори, сівалки, грузовики, мануфактуру бідну і вузлу, що їх ніхто не купує, хіба болгарі і Албанці.

Збути на товар слабій. Зате румунські блюзки, саме тепер популярні, бо мода сільська вимагає більше блюзок. Їх замовляє Франція і замовляє Лондон.

Вклонитись треба румунам за їхню увагу до народного, гарного мистецтва. Кожний готель, кожна вулиця має крамничку з народними добрими виробами. Їх тчуть і вишивають, різьблять, ліплять і випалюють у спеціальних державних артілях, а умільців народного мистецтва шинують дуже високо.

Вам червоніє в очах від тих блюзок, від настільників, подушок і доріжок, від керамічних мисок і дзбанків, вам крутиться, прямо голова, і не шукайте далеко, бо всі крамничі є державні, однаковий скрізь товар, ті самі ціни, конкуренції у торгівлі немає. І ніхто тут не квапляться догодити клієнтові. Хочеш — купуй, а не хочеш — іди собі з Богом.

Попит на народне мистецтво дуже великий. Крамничі повні людей, чужих і своїх, а декорування хат тканини довгими рушниками зберігається далі й посьогодні. Румуни шанують традицію.

У готельній кімнаті — телевізор чорно-білий. Кольорових Румунія ще не має. Кручу мале колісцє, хочу зловити

якусь вістку, якусь новинку з політичного світу. Ось вона: шаслава свинарка дочекалась восьмьоро поросят, доярка додоїлась медаль, а в якомусь колгоспі, після праці шаславі і веселі трудиші, надвигавшись мішків бараболі, готуються зразу танцювати. Стара, відома, відомоніла пісня.

Іду в Карпати

Вісім годин автобусом на північ, і я гористим зеленим шосе добираюсь до підніжжя Карпат. Скрізь ліси і ліси, добрі, широкі дороги, зелені трави, і вам здається, що це Кінгстон і Гантер уже недалеко. Та ні! В Гантері ширше просторніше, а тут ви ніби торкаєтесь гір Карпат, що півколом обгорнутої Бресов, центр туристичної уваги. Тут і готель „Карпати“, новий імпозантний, великий, в серці самого міста, а міста, здається не видно, бо скрізь зелено, все заховане в парках, в струнких, високих глядіолях, що їх доглядають шкільні діти, збирають висохлі листки, підймають папірчики, бо їх заморські туристи кидають часто на траву. Тут, у Румунії, дуже шанують природу, вулиці чисті, мов люстро, недокурка ніхто не бжує.

Православна церква св. о. Миколая повна прекрасних фресок і мозаїк, що їх із захопленням оглядають туристи. Тут перед брамою міста в чорному справляє поминки по померлому чоловікові. Повний кошч свіжого печива і домашнє вино з одним келішком — це прийом для тих богомільників, що за частунком згадають душу покійника.

„Просимо, просимо, пригощайтесь, паломники з чужих країн, та згадайте праведну душу покійного Константина“. І хто розкопав все печиво, хто випив пляшку вина? Голодні американці. Та чи згадав хоч хтось душу покійника? Відчай не згадав.

У Бресов, я тільки дві години. Тринадцять кілометрів вгору, самими крутими серпентинами, і я все вище і вище підніюсь, до такої краси, що дух замирає в грудях, а очі кругом розбігаються, не встиг записатись за щось одне, бо все тут прекрасне і нове, та дуже близьке до неба. Верхі імпозантні гір на висоті 1,800 метрів — покриті снігом — далі, ліси і ліси — узбіччя гір — чарівні селенья і полонина в горах, засіяна пансіонами в гірському карпатському стилі, з бальконами, терасами, з басейнами

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагус Лев Янкевич

Біологічна революція

Згідно з оцінкою демографів, населення нашої планети до кінця XX сторіччя збільшиться до 6,5 бильйона. Це, без сумніву, поглибить проблему прокормлення такої великої кількості людей. Тому не слід дивуватися, що майже в усіх дослідно-наукових осередках світу проводяться інтенсивні досліді над збільшенням видаючості рілньничих плодів. „Зелена революція“ дала людству „чудесну“ пшеницю та рис, що майже подвоїла їх видаючості із допомогою добрив. Сьогодні прохадять нові досліді над вирощуванням рослин, як то кажуть — „від кореня до стебла“.

Недавно в західнонімецькому журналі „Штерн“ появилася стаття Ульріха Шінке про осяг дослідників у Міжнародній Осередку Поліпшення якості збіжжя, яке вони назвали трітікале, що становить акронім ботанічної назви пшениці (трітум) та жита (скале). Цей новий тип збіжжя, на думку фахівців, переходить своїми прикметами та видаючістю зерна, все те, що ліді створила природа. Такі досліді та експерименти над вирощуванням нових типів зерна, мають на меті прокормити фантастично зростаючу кількість населення землі та зменшити кризи голоду.

І так, проф. Горт Гавль, з Мюнхену, з допомогою складної методи перещелення, виростив новий тип пшениці, висотою 12 сантиметрів. В Інституті Макса Плянка, в Німеччині, вирощено жито, що росте два роки підпад, без потреби нового засіву. Дослідники в Аргентині виростили новий тип ячменю, що має від 50 до 100 відсотків більше білка. Ше інші дослідники повідомляють про винахід зерна, що має на однім стеблі три до чотири колоски.

Обрахувають, що на світі існує приблизно 380 тисяч різного роду рослин, що мають притаманні для себе властивості. З одних рослин не відлітає восени листя, інші ростуть на солоній воді, ще інші, мають велику відповідність на певні рослини недуги. Коли зашешити ці властивості нашим ужитковим рослинам, можна б створити нову „зелену революцію“.

Десять років тому, американський фізіолог др К. Стюард довів, що рослину можна виростити без насіння. Він витяг з моркви тонку пластинку, вибрав з неї поодинокі клітини та поклав до кокосового молока. За деякий час, з кожної клітини виросла нова

ПІСЛЯ ПРИМІЩЕННЯ СОВЄТСЬКИХ РАКЕТ типу САМ-6 на фронті доволка християнських поселень у долині Бекаа, а особливо доверкути обложеного християнського міста Загзе, ізраїльські урядові чинники формально зажадали відтягнення цих ракет поза християнські оселі. Ракети типу САМ-6 належать до сильніших і більш нищівних типів совєтської ракетної зброї, що її вони доставляють найближчим своїм співробітникам закордонно. Ізраїль обмежив свою вимогу терміново, вимагаючи відтягнення ракет до вітвірка, 5-го травня. Сирія відмовилася від виконання цієї вимоги.

купальними на даху. Стежки, стежки і стежинки... Блюють на пагорбах віви, підстрибують в травах зайці, а сирні тут ходять вільно і не бояться лодів...

Часами хижі орли зриваються з шумом із скелі і сечають у нетрях лісів.

Поліна Бресов — центр румунського туризму. Взимі — лешатарські спорти, витяги в гори; вліті — здоровий відпочинок, природна, гейбі санаторія: свіже повітря, джерельна здорова вода, а сонця доволка тут стільки, що так і заливає ваші кімнати бальконами. Кімнати тут резервують рік наперед, бо вся Європа знає, що тут чудесні озера, що лікують різні хвороби і молодість людям повертають — клаптик раю на землі.

Та ось до цього раю прийшло нещастя. Румунська вода і харчі, що їх ми їли в Букарешті — американцям не служать. Ціле крило пансіону, що його займають лікарі — не прийшло до ідальні. Всі хворіють, усі лежать. Забракло ліків, забракло в готелі пілюль для звичайного люду, бо лікарі записали ще вдома в відповідні пілюльки і лікують самі себе. Клічні — допомога ближньому, без грошей, не мали тут застосування. Повних два дні довелось добре бідувати, та буря втихла і хворі піднялися на ноги.

У моєму готелі, за вітреною — маленьке чудо. Три мініатюрні трембіти і дерев'яна коновка з Буковини. Це декоративні вікна. Управитель готелю інформую, що ці експонати не на продаж, вони для прикраси тільки, вони за склом, для декоративного готелю.

Халупає останньої соломинки. Виймаю виказку „Свободи“ із напіском Воркінг Пресс — і подаю управителю. „Продайте — прошу, для преси, преси з Нью Йорку.“ „Нью Йорк Таймс?“ — питає мене урядовець, — хвилинка, хвилинка, підждіть! Він притягном підпав до бюра, приніс мале долотце, відтягнув раму, і простягнувши мені три трембіти і коновку, — сказав: — А це подарунок для ньюйоркської преси. Беріть...

Я вхопила свій скарб, що мов чудо дістався мені до рук. Хай простять мені „Нью Йорк Таймс“ і бабуся „Свобода“. Я свого скарбу не подарую нікому.

У неділю, трудаці з міста Бресов, приїздять тут відпочивати. Це їхній день, один тільки день вільний від праці.

(Продовження буде)

В ДеКалбі — великий відгомін візиту Я. Сусленського

ДеКалб, Ілліной. — Перебування Якова Сусленського, ізраїльтянина тепер, а ще чотири роки тому, в'язня Сіону, який в місяці квітні і травні в'їздив до Америки й Канади для популяризації справи Товариства Єврейсько-Українських Зв'язків, відбилися голосно луною скрізь по місцях його поїздки. Особливо успішним було його перебування в ДеКалбі, тут, де постійно мешкає відомий українсько-американський діяч, заступник головного представника УНС д-р Митрополит, і де в домі цього діяча відбулося кілька імпрес, нарад і інтерв'ю поміж гостем з Ізраїлю й місцевим елітою з науково й професійного жидівсько-американського світу.

Місцева газета „Дейлі Кроникел“ в сімнадцять, п'ятнадцять, 20-го квітня, й вівторка, 21-го квітня, помістила на перших сторінках широкі репортажі й фото „про Якова Сусленського і його визначну працю на полі українсько-жидівського зближення. Автор репортажу, відомий журналіст, член редакції цього щоденника Джим Фішер виявив максимум уваги до Я. Сусленського й поінформовував читачів „Дейлі Кроникел“ сумлінно й вичерпно, не допустивши жодної неточності, як це часто буває, коли українцям раз-у-раз доводиться спростовувати певні вільні й невірні перекручування й неточності, якщо пише тутешня преса про українсько-жидівсько-російські відносини.

В першому репортажі Джим Фішер пише про історію арешту Сусленського, хто він, що він, за що був посаджений, а потім — сім років кар'єри в совєтських місцях позбавлення волі. В другому — автор говорить про в'язнів українців і про те, що наявність цих товаришів у тюрмах і концентраційних таборах було рівнозначне рятунку для такого в'язня, як Сусленський. Коли мучений голодом, голодом, безповітряним карцером, де або не було чим дихати з нестерпної гарячи, або відморозувалося тіло й мучила 15-денне безсоння від лютого холоду, й людина вже далі ризигнувала з бажання жити, — це тоді українці — співв'язні опікувалися ним — вже лежачим, безмовним і близьким до втрати розуму, — і не дали йому загинути. Так і інші „в'язні Сіону“ зазнали від українських в'язнів (українців найбільше по всіх місцях кар у совєтах) рятунку. У спільній боротьбі за статус політичного в'язня гартувалася між двома народами дружба. Тепер, вже чотири роки на волі в Ізраїлі, Яків Сусленський і його багато друзів ведуть працю далі, щоб поширити й поглибити зв'язки поміж його

народом і народом українським.

„Яків Сусленський має мрію, — пише Фішер, — встановити спілку України з Ізраїлем, що буде гарантувати мир на Середньому Сході“. Історичний досвід, — продовжує далі журналіст, — „упереджене поміж цими народами начебто сугерує, що така спілка неможлива, розмова з Сусленським, учителем англійської мови в Ізраїльському кібуці, всеяє у вас віру, що таке якраз може бути здійснене“. Велика віра в правоту його діла дає Сусленському силу здійснювати цю мрію, переводити її в життя. Для цього найкращі союзники — українці. Одні бажать виїхати в рідну країну — Ізраїль, а другі — бачити Україну вільною й незалежною. І ось завданням Товариства, що його очолює Сусленський, є „нормалізувати відносини поміж жидами й українцями, підтримувати український народ в його боротьбі за звільнення країни від російської інвазії і від совєтської системи, та допомагати жидам, які все ще проживають в Україні“.

В розмові з Фішером Сусленський далі розповідає про працю Товариства Єврейсько-Українських Зв'язків у Ізраїлі: про його поїздки два роки тому в Європу в його улюбленій справі і про те, як совєтська преса, контролювана КГБ, безперервно намагається розвинути зв'язки поміж українцями й жидами. Сусленський казав: „Вони (совєтська преса і КГБ) організували цілу кампанію проти мене. Є чимало статей по різних газетах... Вони розуміють, що якщо дві потуги, такі як жиди і Україна, об'єднаються, це може стати великою загрозою для совєтської системи і для всієї російської колоніальної імперії“. Від себе журналіст Фішер додає, що таке твердження не здається неймовірним, коли взяти до уваги, що Україна з 50 мільйонами населення є найбільшою після Російської республіки в СРСР, і що Україна з її преважним чорноземом завжди втілювала заслужено славу „житниці Європи“, а тепер, не зважаючи на лише совєтське господарювання, вона є десятою найбільш індустріалізованою країною в світі.

В інтерв'ю поміж Фішером і Сусленським брав участь також д-р Митрополит Куропас, який зі свого боку говорив на тему України і імплікацій її міжнародних зв'язків з іншими державами, чого панічно бояться совєти.

Снуючи пляни вже на майбутнє, Сусленський висловлював певність, що незалежна й вільна Україна в союзі з

На прийнятті в домі д-ра Митрополита й Леся Куропаса у ДеКалбі, Ілліной, на цікавій виміні думок про Товариство Єврейсько-Українських Зв'язків (сидять зліва направо): д-р Моше Чудновський, професор політичних наук з Нордвестернського університету; д-р Вілліам Монат, президент цього університету; д-р Арнольд Факс, професор англійської мови та цього університету; проф. Яків Сусленський і Моше Гільбоа, генеральний консул Ізраїля в Чикаго.

Під час кількадевного перебування в Чикаго й околиці Яків Сусленський, активіст і пропагатор жидівсько-української співпраці, був вшанований на багатьох імпресах, про що інформувала кожноразом місцева американська преса, поміщуючи репортажі й фотографії. Таке прийняття для гостя з Ізраїлю було вшануванням 20-го квітня і в приватному домі д-ра Митрополита й Леся Куропаса з участю визначних провідників наукового й професійного світу, місцевої жидівської громади та генерального консула Ізраїля з дружиною. На світліні (зліва направо): д-р М. Куропас, п-і Моше Гільбоа, Моше Гільбоа — генеральний консул Ізраїля з Чикаго, Леся Куропас і почесний гість — проф. Яків Сусленський.

Ізраїлем запевнити постійний мир у просторі Чорного моря, Середземного моря і Середнього Сходу. „Тому, що ніхто не посміє атакувати жодну країну там зі страху перед таким союзом. Совєтський союз розуміє тільки одну мову — мову сили. Ми хочемо стати такою силою. Якщо жиди об'єднались б з Україною, це буде страшна сила проти них (совєтів), і конечно — стати такою силою“, — казав Фішеру Сусленський.

Обидва з Куропасом підкреслювали той факт, що небезпека для совєтської системи лежить не поза межами ззовні, але — всере-

дині. Совєти не бояться війни: ЗСА ніколи війни не розпочнуть, а Китай до війни проти Москви ще не готовий; тому єдиною загрозою для існування імперії є народи всередині СРСР, і це „тому совєти охороняють пильно кордони не від зовнішніх ворогів, а від їхньої власної населення, яке бажає втікати звідти на волю“.

На закінчення Сусленський висловив свої думки з приводу подій у Польщі і того, як до цих подій прислаховуються совєти; з другого боку: прислаховується Україна й Балтійські республіки.

продовжував свою працю для української громади. Потім С. Крижанівський відчитав письмений привіт, що наспіли до голови СУЖА, а це: від Митрополита УПЦеркви Мстислава, від Владика УКЦеркви Василя Лостена та від біля 30-ти організацій і багатьох приватних осіб — знайомих і друзів Ювілята.

Під час вечери С. Крижанівський прочитав фейлетон „Гриця Зоулі, присвячений Ювілятові. А згодом, коли на залу увійшла ред. О. Кузьмович і внесла Ювілятові торт із 85-ти свічечками, поставши присутніх зашпалити ред. І. Кедринові та його дружині кріпке многоліття“.

Відтак один за одним гості дали привітальні слова представники від таких товариств і організацій: від Управи НТШ — проф. д-р В. Ленчик, від Управи НТШ д-р Я. Падох, від Спілки українських письменників „Слово“, в заступстві голови цього товариства Остапа Тарнавського, — ред. „Нашого Життя“, письменник і писар у цьому товаристві ред. Ульяна Любич, від газети „Народна Воля“ і УБСозу — ред. Іван Смолий та заступник голови СУЖА, від ЛМКлюбу — голова Тарас Грицай, від ОМУА — голова Михайло Черешньовський, від УБФонду — голова Володимир Михайлів, від Державного Відродження України — д-р Богдан Шебунчак, від В-ва „Свободи“ — головний редактор Зенон Снілик, від УВФ — заступник голови Павло Дорожницький, від Конференції українських партій і організацій, в заступстві голови Михайла Воскобийника — Володимир Процик, від Українського Інституту Америки — Володимир Баранецький, від щоденника „Америка“ — Мстислав Дольницький, о. д-р Мелетій Войнар, від Голо-

Українських Армії — Йохан Вишневецький. Усі вони у своїх коротких виступах підкреслювали талановитість і животворчість „аристократизму духа і слова“ І. Кедрина, висловлюючи йому побажання ще довгих і кріпких літ у журналістичній праці для добра української громади.

Коли затихло слово останнього промовця, виступив ред. І. Кедрин. Насамперед Ювілят розповів про свій постійний зв'язок з НТШ в Україні і тут на поселенні, як також згадав про свою працю у львівській газеті „Діло“. При цьому він сказав, що доволі песимістично задивляється на майбутнє розвитку української преси в ЗСА чи на інших континентах, яка саме тут, де є велика свобода преси і фінансів, могла б процвітати. Бож, коли порівняти тутешні обставини з колишніми у Львові, — зазначив він, — де не зважаючи на польську цензуру і націоналістичне підпілля, яке тоді дивилося дещо кривим оком на легальну пресу, та без уваги на слабі фінанси — щоденно виходило 12-сторінкове „Діло“, а ще й до цього щомісячно книжка, яка сьогодні являється уже „білим круком“. А тут, — сказав ред. І. Кедрин, — немає свіжого допливу у рядках українських журналістів, обнізився позем знання, а це добра не віщує. Промовець також вказав, якими питомими рисами повинен відзначатися кожен добрий журналіст. Перш усього він мусить інформувати читача, а друге, він повинен інтерпретувати дані факти, але сила його пера мусить спиратися на знання. Однак аналізу даної події він повинен поправляти так, щоб вквітні від аналізу дійти до синтезу. Підставою доброї журналістики, — заявив Ювілят — з одного боку повинна бути нау-

він залишає НТШ, дійсним членом якого він став за головування д-ра Романа Смал-Стоцького. Згадуючи, про свої попередні видання — „Берестейський мир“, „Причини упадку Польщі“ та „Життя, події і люди“ Ювілят сказав, що в його плянах — видання книжки його журналістичних статей. Наприкінці він зазначив: „Доки в мене буде ясність ума, я не залишу своєї журналістичної діяльності“. А потім, звернувшись до присутніх, він із зворушенням подякував ред. О. Кузьмович, д-рові Я. Падохові і С. Крижанівському — організаторам імпреси та всім, які прибули, щоб його привітати з його 85-річчям.

Закінчуючи імпрезу о. д-р М. Войнар змовив молитву „Богородице Діво“. Але хоча офіційно програму уже було закінчено, присутні ще не розходилися, а підходили до Ювілята і його дружини, щоб потиснути їм руку, щоб побажати багатьох-багатьох років. Так цього вечора українська громада віддала належний салют довголітньому редактору „Діла“ і

„Свободи“, публіцистові і журналістові — „пар скі селанс“, як його слушно назвав С. Крижанівський.

У ЛМКЛЮБІ — ВЕЧІР ПОЕЗІЙ М. СИНГАЙВСЬКОГО

Нью Йорк, Н.Й. — Студія Мистецького Слова під керівництвом Лідії Крушельницької та Літературно-Мистецький Клуб влаштовують у п'ятницю, 8-го травня ц.р., в год. 7:30 вечора, тут у приміщенні цього Клубу, при 136-й авеню, Вечір поезій Миколи Сингайвського у виконанні двадцяти студентів — дітей і молоді.

Мілена Рудницька Невидимі Стигмати

Книжка у твердій темно-бронзовій обп'явці із золотими буквами. 552 сторінки із фотографічною документацією. Ціна 15.00 доларів. СВОБОДА 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303 Мешканці стейту Нью Джерсі можуть 5% зрестового податку.

Замість квітів на могилу
бл. п. проф. Євгенія Храпливого
жертвувемо \$20.00
на УКРАЇНСЬКУ МЕДИЧНО-ХАРИТАТИВНУ СЛУЖБУ
в Мюнхені.
Ярослав і Віра ЛЕВИЦЬКІ

В ТРЕТЮ БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого Найдорожчого МУЖА
бл. п.
ПАВЛА ПОЛІЩУКА
будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
в неділю, 16-го травня 1981 року
о год. 10:30 ранку, в церкві Успення Матері
Божої, Фінікс, Арізона;
в церкві св. Юра в Нью Йорку, о год. 8 ранку.
Про молитви за душу Покійного просить
дружина — РОЗАЛІЯ

ПОДЯКА
З Болі Божої, дня 23-го грудня 1980 року, відійшов,
у Вічність, таку дуже несподівано
наш Найдорожчий
МУЖ, ТАТО і ДІДУСЬ
бл. п. д-р психології
ІВАН П. ПІРІГ
Цією дорогою висловлюємо нашу найсердечнішу
подяку Родині, Прийнятиям і Знайомим, які в нашому
тяжкому горю нас відвідали, прислали телеграми і листи.
Дякуємо Всесвітнім Отцям: Впр. о. Г. Маслякові,
парохіві церкви св. Михайла в Черрі Гілл, Н. Дж., о.
Кришановичу П. Мудрому з Озон Парку, Н. Й. о. Я. Степе
з церкви св. Николая в Брукліні за переведення похоронних
відправ.
Дякуємо щиро Всім, які взяли участь у Панахиді. Служби
Божі і похороні. Дякуємо за прислані квіти і численні
Заупокійні Служби Божі. Наша щира подяка Всім, що
зложили дати у пам'ять Покійного.
Дякуємо Сенаторам і Конгресменам Стейту Нью Джерсі,
Зарядові Стейтної Інституції Нью Лібсон Стейт Скул,
Докторам-Психологам з лікарні Анкора і Всім щирим
Друзям по професії Покійного, за квіти і кондольності.
Д-рові Осипові Оршківцеві дякуємо за грудку
Золоченої землі, що привіз з України і зложив в домовину
Покійного.
Дякуємо сердечно похоронному заведенню П-ва Насе-
вчів у Глендсфілді, за дуже гарне переведення похорону.
Хай Добрий Бог нагородить Всіх премногими ласками.
Дружина — ЗЕНОВІЯ
Син — РОМАН з дружиною ЛЮБОЮ
Внучок — АНДРІЙКО

ПОДЯКА
З Болі Всевишнього Бога відійшла у Вічність
наша Дорога МАМА і БАБКА
бл. п.
САЛЬОМЕА БУНДЗЯК
дня 2-го березня 1981 року.
З глибини наших сердець складаємо щирю подяку
Парохіві церкви Пресвятої Трійці в Кергонсконі о. Мітраполі
Богданові Волошину за відвідини в шпиталі, у відданні
Святых Тейн, похоронні відправи і Служби Божі.
Щиро вдячні дякуємо нашій церкві п. Орловському і Всім
ВШ. Паням і Панам, що своїм співом прикрасили похоронні
відправи.
Нашим Прийнятиям і Знайомим складаємо щирю подяку
за відвідини Хворі в шпиталі, за участь в похоронах і
Службах Божих, за поміч і розраду в нашому горю, за
письмові, телефонічні і усні вислови співчуття.
Ми глибоко вдячні Всім, що зложили пожертви замість
квітів в пам'ять нашій Дорогій Мамі:
Не ПАТІРІАХАЛЬНИЙ ФОНД:
В. І. М. Кульчицькі 50.00 дол., В. І. З. Никифоруки 50.00
дол., Марія Підгородська 50.00 дол., М. І. О. Морози 50.00
дол., К. Лавришко 25.00 дол., І. Станецький 25.00 дол., Е. І. О.
Куровичкі 25.00 дол., М. Струтинська і Р. І. М. Бурковські
25.00 дол., А. І. В. Березовські 20.00 дол., Р. І. К. Соболь 20.00
дол., П. Кісіль 20.00 дол., Р. І. П. Никифоруки 20.00 дол., П. І. А.
Микитин 10.00 дол., Н. Савич 10.00 дол.
На ЦЕРКВУ ПРЕСВЯТОЇ ТРІЦЬ в Кергонсконі:
Р. Федьків 25.00 дол., І. І. О. Руденські 25.00 дол., Я. І. О.
Солуки 10.00 дол., П. І. П. Бублик 10.00 дол., Д. Кравченко
10.00 дол., Я. Букачевська 10.00 дол., Д. Д. Д. Стасюки 10.00
дол., М. І. С. Борисевичі 5.00 дол.
На СЛУЖБИ БОЖІ:
Д. І. Р. Глушко, Е. І. К. Брида, А. І. М. Гординські, М. І. М. Се-
манішин, О. І. М. Литвин, Г. І. А. Мокляк, Я. І. С. Бернадим, Н.
Савич, М. Панчук, М. І. Терлецькі, І. І. А. Генсьор, Р. І. М.
Кушнір, О. Духич, М. І. І. Іванічкі.
За вияви Вашої щирости, молимо Всевишнього, щоб
винагородив Вас сторицею.
РОДИНА

У Сороковий день СМЕРТИ
нашої Незабутньої МАМИ
бл. п.
ЄВГЕНІЯ з ПЕТРИКІВ ХРАПЛИВОЇ
дня 19-го травня 1981 року
будуть відслужені
ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ:
у церкві Царя Христа в Лондоні, Канада;
у Лорді, Франція;
у Студіоні, Кастель Гандольфо, Італія;
у Куритібі, Бразилія.
Просимо Друзів та Знайомих злучитися у цей день
з нашими молитвами.
діти: ЛЕСЯ з ХРАПЛИВИХ
ІОРЕСТ ЩУРІ
та Рідня

ОМУА

Об'єднання Мистців України в Америці
запрошує на

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ КАРТИН СТЕФАНІ БЕРНАДИН

в неділю, 10-го травня 1981 р., о год. 1-й дня
в Галерії ОМУА, 136 Друга Авеню в Нью Йорку.
Н. Й.

Виставка відкрита в будні — 6-8 вечір, в суботу
і неділі від 1-8-й вечора і триватиме до 17-го
травня 1981 року.

РІЧМОНД, ВІРДЖІНІЯ та ОКОЛИЦІ 34-й ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

запрошує на

ТРАДИЦІЙНІ ВЕСНЯНІ ВЕЧЕРНИЦІ

в суботу, 16 травня 1981 р.
в Our Lady of Lourdes
8200 Woodman Rd. (off Parham Road)

- КОКТЕЙЛС 7:00 - 7:45
- КОНЦЕРТ співацької Ансамблю „Намисто“ 7:45 - 8:30
- ТАНЦІ — грає В. ОСЕРЕДЧУК 8:30 - 12:30

Інформації: тел.: (804) 232-3381

Український Народний Дім
в Ірвінгтоні, Н. Дж.
власнотворе
в суботу, 16 травня 1981 р., о год. 8:30 веч.

ЗАБАВУ

Грає оркестра „Водограй“
Зал УНДому, 140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.
Вступ \$5.00 • Замовлення стобів: 375-0156

Нема то як на

СОЮЗІВЦІ

ОСЕЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Найкраще місце відпочинку і вакацій в Кетскіпських горах біля м. Кергонксон, Н. Й.

Замовляйте місця завчасу на КИМНАТИ — на незрівняний вакаційний побут на СОЮЗІВЦІ!

Гірська природа, відновлені кімнати, домашня кухня, 8 тенісових кортів, відбиванкові площі, олімпійського розміру басейн, мистецькі і розважальні імпери, забави та багато інших угоджень.

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР

для ХЛОПЦІВ І ДІВЧАТ у віці 12-18 р.
20-го червня — 1-го липня 1981 р.

ДИТЯЧИЙ ТАБІР

(від 7-11 р.)
ДІВЧАТА від 20-го червня — 4-го липня 1981 р.
ХЛОПЦІ від 4-го липня — 18-го липня 1981 р.

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ

ПОЧАТКІВЦІ — від 19-го липня — 1-го серпня 1981
ЗАВАНСОВАНИ — від 2-го серпня — 15-го серпня 1981 р.

КУРСИ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА

від 16-го серпня — 31-го серпня 1981 р.

Ім'я
прізвище

Адреса

Про цих...

(Продовження зі стор. 2)

були так наявні в останніх роках. Школа, однак, що не зважаючи на все немає і досі належного розуміння для тих відповідальних і широких завдань, що їх може виконати США і в цілості і в окремих клітинах.

Немає зрозуміння ані серед чоловіків — „провідників народу“, ані серед самих жінок, бо як одні, так і другі все ще відносяться лише до побутово-клубових завдань пань „Союзінок“. При цьому не допомагає для того зрозуміння також характеристичний для українського життя, нахил до організаційно-адміністративної діяльності, безглибокого змісту та цілі. Ніде, правди діти, але в насгусто часті оцінюється діяльність організації кількістю засідань і сходів, а не їхнім змістом і кінцевими осягами. Цю слабкість до „діяльності для діяльності“ бачимо подекуди в США, так як і в інших громадських установах. У висліді, маємо постійне подвоєння праці і непотрібну витрату енергії.

Майстри...

(Продовження зі стор. 2)

ду, а на ній на другий день про це докладно було надруковано.

Боятися суспільства

Та найбільше непокоїть „Літературну газету“ ціль польських патріотів. Вона з глибоким негодуванням обурюється, що польський дисидент Адам Міхнік на запит „До чого ми маємо зматати?“, відповів: „Невіддільно треба повчити владу співпрацювати з громадськістю. Треба повчити її вести переговори і торгуватися“.

А це ж найгірше для комуністів: вести переговори з суспільством! Комуністам від того холодної піт виступає на спині. Вони ж знають тільки наказувати й диктувати. А тут поляки хотять, щоб вони співішли та ще й вели переговори й торгувалися. На думку редакторів „Літературної газети“ це можна пояснити тільки „нечистою силою“. І тому вони повисували стільки великих неправд, а зрештою чого ж іншого по від них можна сподіватися?

Доповнення до окружного з'їзду США в Нью Йорку

На окружному з'їзді США в Нью Йорку 22-го лютого ц. р. вибрано наступний склад президії: Христина Навроцька — президентка, Надія Савчук — заступниця, Евфрозина Мартинюк — секретарка.

Голова США Іванна Рожанковська в своєму слові подала напрямні праці: придбати нових членів, звичайних і вільних, придбати нових передплатників „Нашого Життя“, збільшити пресовий і видавничий фонд, придбати більше спонсорів серед громадянства для бідних українців студентів у Бразилії і Польщі, збирати знімки з українського поселення в США — історичні і експонатів українського народного мистецтва.

Марта Данилюк мала доповідь на тему „Система США“. До Окружного Управління обрано: Оксана І. Шура — голова; Лідія Маруні — Розалія Полцій — заступни-

ці; Леся Гой — протоколярка; Євгенія Івашків — кореспондентка секретарка; Віра Шпонтак — скарбничка; Референтка: Марта Данилюк — організаторка; Надія Савчук — культурно-освітня; Теодора Британ — виховна; Люба Артимішин — пресова; Лідія Черник — Суспільна опіка; Анастасія Бродін — зв'язкова; Михася Баран — імпровізація; Олімпія Роговська — мистецька; Люба Павлик і Євгенія Михайлюк — господарські; Марія Ржепська — домівкарка; Ірина Комар — скарбничка; Стефанія Савка — хорунжа. Контрольна комісія: Дарія Костів — голова, члени — Катерина Папуга, Галина Білик, Емілія Ройовська, Наталія Валько.

У резолюціях узгоджено доручення голови США.

Н.Н.

Пожвавлення українського життя на Флориді

Із приходом чарівної весни у Флориді рух українського громадського життя у повному розгарі. Двадцять років тому весняна пора, немов дрімучий сон, присипляла всяку активізацію. Постійних мешканців українського походження було мало, а наплив туристів, які приїжджали взимку, щоб нагрітися теплим флоридським сонцем поверталися назад на північ. Єдиним магнетом у ті часи було місто Маямі, в якому було малочисельне поселення українців.

Від тих піонерських часів багато чого змінилося. Українці, постійні мешканці Флориди, чимраз побільшуються. Тепер не тільки Маямі відомі, як місто українських поселенців, є їх більше, і всі нижчевираховані хоч, може, ще повільно, однак постійно розростаються, активізуються.

У шістдесятих роках цього сторіччя із напливом свідомих, активних українських поселенців, досить поживалися громадська праця в Ст. Петербурзі. В сімдесятих роках почало розвиватися громадське життя в околиці Ворм Мінерал

Спрінгс, коло міста Норт Порту, і в Українському Селі, недалеко міста Аполіка. Ці громади спромоглися на свої власні твердині — церкви, центри для громадської активності тощо.

Цього року флоридські громади українців показали дуже активними. Особливо у березні відбулися різні багатолітні імпери — відчити, доповіді, лекції і концерти. Слід відмітити, що у всіх згаданих громадах відзначено Шевченківські Роковини.

В Ст. Петербурзі на сходинах Товариства Українських Емеритів знаменито представлено патріотизм Шевченка, а на концерті, який відбувся у великій залі, вшановано Шевченка китицею добрих хоральних і сольових пісень і декламацій. Та найкраще враження зробила на публіку знаменито приготувана й виглодшена промова громадської діячки Вероніки Цегельської.

Ширі GRATULACIJA публіки були призначені і подякою всім виконавцям цього успішного концерту.

Осип Біловус

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА,
9-го ТРАВНЯ 1981 р.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. Місячні збори 6-ва св. Ів. Христителя 270-й В'їд., о год. 7-й веч. в УНДОМІ. Проситися чл. прибути і заплатити вкладки. — В. Бутковський, рек. секр.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Чорноморська Січ 14-й В'їд., о год. 5-й по пол. в приміщенні Чорн. Січ. Проситися чл. прибути, вивертити вкладки або посилати на адресу секр. — М. П. Отрок, Р.Д. 2, Box 102, Cranbury, N.J. 08512.

НЕДІЛЯ,
10-го ТРАВНЯ 1981 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори 6-ва св. ап. Петра і Павла 102 В'їд., о год. 11:30 рано в церковній залі св. Йосафата, 5720 State Rd., Parma, Ohio. — М. Бобечко, секр.

АМСТЕРДАМ, Н. Й. Звичайні місячні збори Т-ва ім. І. Франка 266-й В'їд., о год. 3-й по пол. в домі Укр.-Амер. Гор. Клубу, 3-5 Теллер авл. На порядку є важні справи до поладження. Проситися чл. прибути. — С. Когут, предсідник, М. Кривулич, скарбник, В. Варшона, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори 6-ва св. Йосафата 217-й В'їд., о год. 2-й по пол. в церковній залі св. Йосафата. На порядку: відкриття, відчитання протоколу, звіти — фінансові, хворих і організаційний та збирання вкладок. Відбудеться звіт з Окружної Народи В'їд. УНС яка відбулася 25 квітня в УНДОМІ. Буде повторення доповіді головного організатора Василя Орхівського. — К. Шевчук, предс., Т. Кубарич, фін. секр., С. Мартинюк, кас., С. Василь, С. Приймак, А. Гривняк, Катерина Марголич — чл. управи.

ПРО ОКРУЖНІ ЗБОРИ

У справозданні про перебіг загальних зборів Нью-Йоркської Окружної УНС, які відбулися 26-го березня ц.р. подано, що збори схвалили резолюцію з побажанням до Екзекутиви УНС повернутися до системи УККА.

Помилково подано первісний текст резолюції, яку склав на письмі д-р Олександр Соколович, який він після дискусії (на заклики д-ра Ярослава Падеха) змінив так, що збори звертаються з побажанням до Екзекутиви УНС докласти старань для мирного поладження непорозуміння внутрі УККА.

М.Ю.

REAL ESTATE

Highland Lake, New York — \$95,000
UNUSUAL ARCHITECT'S HOME
4 bedrooms, 3 full baths, fireplace in ground pool, 2 car garage, fully carpeted, 1 1/2 acres, secluded, many refinements
Call 914-557-8948 — No Brokers

HELP WANTED

CARETAKER (COUPLE)
Suburban N.J. tennis club. Requires English speaking couple to maintain 4 tennis courts, clubhouse, grounds, clean up after social events, and take care of general maintenance. Free 1 bedroom apt. including all utilities, plus salary. Send resume & salary requirements to P.O. Box 264, So. Orange, N.J. 07079

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

Richard A. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
McNERNEY BURNADZ
FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone (201) 772-1880
R. H. Burnadz —
J. J. McNERNEY
Funeral Directors
Chapels available through
out the Metropolitan Area.

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 869-2475
191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-3630

Директор ПОСНІФ
СЕНКОВСЬКИЙ
Займається плануванням, похороном і квітками, покладенням і коштами похоронних місць. Похорони по мінімальних цінах.

Шукаєте за другим прибутком?

Станьте
ОРГАНІЗАТОРОМ
УНСоюзу

НА ПОВНИЙ ЧАС, АБО НА КІЛЬКА ГОДИН.

Можете починати свою кар'єру, організуючи спершу свою родину і приятелів.

За інформаціями пишіть до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302
Attn: Organizing Dept.

або телефонуйте: (201) 451-2200 (Collect)
або (212) 227-5250

СВІТОВИЙ КОМІТЕТ

для відзначення 100-річчя Лесі Українки

повідомляє Громадянство, що

ЗБІРНИК ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧИХ ПРАЦЬ

ЛЕСЯ УКРАЇНКА
1871-1971

ВЖЕ ВИЙШОВ З ДРУКУ І ЧЕКАЄ НА ЗАМОВНИКІВ.

Комітет запрошує всіх шанувальників Лесі Українки придбати собі цю книгу і також цим виявити свою пошану до великої нашої поетки.
Книжка має 400 сторінок друку з ілюстраціями в твердій оправі і коштує 25.00 дол. Але хто замовить книжку негайно, заплатити лише 20.00 дол. Поспішайте з замовленнями на адресу:

MRS. M. CHARYNA
6934 Ditman St., Philadelphia, Pa. 19135

У 30 ЛІТТЯ
КАСИ „САМОПОМІЧ“ - ЧІКАГО
ДАЄМО ЧЛЕНАМ ЗОГРОШЕВИХ ВИГРАШІВ
разом 10,000.00 доларів

ВИГРАШІ:

1-ша 3,000 доларів
2-га 1,000 доларів

16 виграшів по 300 доларів
12 виграшів по 100 доларів

Щоб брати участь у виграші треба вложити 250 доларів на ошадністевеkonto у Касі „Самопоміч“ одноразово. За кожних заощаджень 250 доларів, одержите один квиток даром. Чим більше маєте квитків, тим кращі ваші можливості виграти. Тому приходьте до „Самопоміч“ часто.

Грошові виграші будуть роздані членам 2-го серпня 1981 р. на „Веселому Дні“ на Оселі „Самопоміч“ в Равінд Лейку.

Федеральна Кредитова Кооператива

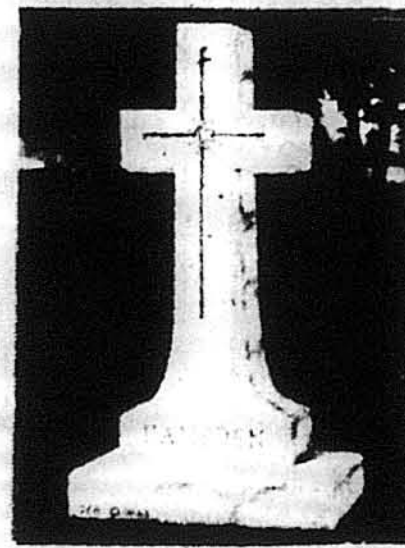
„САМОПОМІЧ“

2351 W. CHICAGO AVE.
CHICAGO, IL 60622
Tel.: (312) 489-0520

Бучач і
Бучаччина

Ціна \$25.00 + \$1.00 пересилка
СВОБОДА
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Тел.: (201) 246-0549 (Office & residence)
або (201) 469-6288

SOUTH BOUND BROOK
MONUMENT CO.
Власник Ю. Безсоніа

• Авторизовані репрезентанти, виконавці гранітних робіт пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні.
• Приймаємо замовлення й ставимо гранітні й мармурові пам'ятники, мавзолеї, статуї, різьблені у бронзі, огорожі й лави на всіх цвинтарях.

Office and Residence:

Box 445 A, Cedar Grove Rd., Somerset, N.J. 08873
(напроти „Українського Села“, у віддалі 3-ох хвилин від Церкви-Пам'ятника).

Mailing Address:

127 Main Street, So. Bound Brook, N.J. 08880
P.O. Box 316, So. Bound Brook, N.J. 08880

СТУДІЙНІ
ПОЗИЧКИБРАТСЬКА
СЛУЖБА
УНСОЮЗУ
ДЛЯ
СВОЇХ
ЧЛЕНІВ

СТУДІЙНІ ПОЗИЧКИ УНСОЮЗУ

Починаючи з дня 1-го листопада 1980 р. діти у віці до чотирьох і пів року, які будуть забезпечені на суму 15,000 доларів життєвого забезпечення, матимуть гарантовану студійну позичку на суму 5,000 дол. Якщо вони будуть забезпечені на суму 25,000 доларів життєвого забезпечення, їм буде гарантована студійна позичка у висоті 7,500 доларів.

Діти у віці від 5-10 років, забезпечені грамотою на суму 15,000 доларів, матимуть гарантовану студійну позичку на суму 4,000 доларів. Якщо вони будуть забезпечені на 25,000 доларів, матимуть гарантовану студійну позичку на суму 6,000 доларів. В даному випадку, забезпечення в УНСОЮЗІ мусить бути грамотою класу Р-20.

Формальне повідомлення про гарантовану позичку буде вислане разом з грамотою забезпечення, коли вона видана після 1-го листопада 1980 р.

Грамота мусить бути постійно повноправною та з заплаченими всіма вкладками до часу признання студійної позички і на протязі часу її сплачування.

На час позички і її сплачування, грамота мусить бути призначена УНСОЮЗОВІ, як гарантія позички. В часі уділювання позички і коли член-студент має менше, як 21 років, сплату позички мусить гарантувати одно з батьків, або опікун.

Студійна позичка буде розпложена на протяз 4-ох років на оплату за студію на коледжі, чи другий високій школі.

Сплачування позички починається три місяці після закінчення студій апіканта і вона мусить бути повністю сплачена не більше, як 20-ма чверть-річними ратами.

У випадку, коли б час студії, на якій позичка була уділена, був скорочений або перерваний, негайно після цього починається час сплачування позички.

На позичці є малий відсоток у висоті 3% річно від затягнутої суми позички. Ці відсотки нагромаджуватимуться на протяз навчання і вони мають бути плачені в часі сплачування позички.